Λένα Μαντά: «Τα όνειρα όταν προδοθούν πονάνε... πολύ»

ΒΙΒΛΙΟ12.06.2019 18:47
Άγγελος Γεραιουδάκης
Η συγγραφέας, που κάποιοι λατρεύουν να αμφισβητούν, μιλά στο ethnos.gr για το νέο της βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός

Η**Λένα Μαντά** δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Η συγγραφέας, που κάποιοι λατρεύουν να αμφισβητούν, έσπασε το φράγμα των δύο εκατομμυρίων εντύπων σε Ελλάδα και εξωτερικό, **με την Amazon να της κάνει ειδική μνεία για τις πωλήσεις του πρώτου της βιβλίου στα αγγλικά**, που ξεπέρασε τις 100.000 πωλήσεις.
Παράλληλα, κυκλοφόρησε **το νέο της μυθιστόρημα με τίτλο «Ταξίδι στη Βενετία» από τις εκδόσεις Ψυχογιός**. Η βραβευμένη συγγραφέας, λοιπόν, μας ταξιδεύει για ακόμη μία φορά με ένα πολυπρόσωπο μυθιστόρημα, στα χνάρια του βιβλίου «Το σπίτι δίπλα στο ποτάμι», που αναδείχθηκε long seller. Τέσσερις μοναδικές γυναίκες ταξιδεύουν στο χθες, αναζητώντας τον εαυτό τους. Μπορεί ένα ταξίδι στη Βενετία να τους δώσει μία δεύτερη ευκαιρία στη ζωή;
Με αφορμή το καινούργιο της βιβλίο, η **Λένα Μαντά μιλά στο ethnos.gr** για την έμπνευση, τη συγχώρεση, για τις σύγχρονες σχέσεις, αλλά και για τη «Βενετία».

Αν σας συναντούσα σε ένα βιβλιοπωλείο τι θα μου ψιθυρίζατε για να αγοράσω το νέο σας βιβλίο;
Πριν σας πω το παραμικρό, θα σας παρακολουθούσα. Θα παρατηρούσα ποια βιβλία τραβούσαν την προσοχή σας και αν το συγγραφικό τους ύφος ταίριαζε κάπως με το δικό μου. Και μόνο τότε θα σας το πρότεινα με μια φράση: είναι μια έντιμη προσπάθεια.

Ένα μυθιστόρημα γεμάτο ένταση, αλλά και συγκίνηση, δυνατούς χαρακτήρες και μεγάλες ανατροπές. Τι συναισθήματα βιώσατε εσείς κατά τη συγγραφή του;
Ακριβώς τα ίδια! Ένταση, συγκίνηση, πάθος ακόμα και αγωνία! Σε όλα μου τα βιβλία, δεν έχω ούτε τις λύσεις, ούτε τις απαντήσεις, αλλά ούτε και το τέλος από την... αρχή! Έρχονται και με συναντούν τα γεγονότα κι αυτό είναι που μου αρέσει όταν γράφω. Το ταξίδι!

Τα προσωπικά σας βιώματα και οι εμπειρίες σας παίζουν κάποιο ρόλο στη διαμόρφωση των χαρακτήρων των ηρώων σας; Έχουν κάτι από εσάς ή τους δίνετε στοιχεία από χαρακτήρες εντελώς μακριά σας;
Πρόσφατα, έδωσα όνομα σε κάτι που πάντα ήξερα ότι υπήρχε. Το πηγάδι του συγγραφέα. Γεμάτο εμπειρίες, απόψεις, πρόσωπα και καταστάσεις. Σε κάθε βιβλίο, ο κουβάς ανεβάζει από αυτό το πηγάδι. Κατά συνέπεια, λοιπόν, σε όλα μου τα βιβλία υπάρχω, δανείζω και ταυτόχρονα προσθέτω δημιουργώντας κάτι νέο.

Πώς επιλέγετε τη θεματολογία των μυθιστορημάτων σας;
Δεν έχω ακόμα καταλήξει, αν επιλέγω τα θέματα μου ή με επιλέγουν αυτά και μάλιστα τόσο ύπουλα που δεν το καταλαβαίνω πώς γίνεται! Γι' αυτό και αγαπώ τόσο την συγγραφή. Είναι μαγική σαν τον έρωτα και την ίδια τη ζωή.

Τι εκτιμάτε σ' ένα βιβλίο και τι θα σας οδηγούσε στο να το αφήσετε στη μέση;
Εκτιμώ την όμορφη, στρωτή γραφή, τα σωστά ελληνικά και σαφώς την μυθοπλασία. Βιβλίο, όμως, στη μέση, δεν θυμάμαι να έχω αφήσει! Ακόμα κι αν δεν μου αρέσει θα το ολοκληρώσω, ώστε να έχω σωστή και τεκμηριωμένη άποψη γι' αυτό.

Πόσο βοηθούν τα social media σήμερα έναν δημιουργό;
Νομίζω πολύ. Ιδιαίτερα τους νέους συγγραφείς που βρίσκονται πραγματικά σε μια αρένα και προσπαθούν να κάνουν γνωστό το έργο τους. Ακόμα, οι βιβλίο φιλικές ομάδες, προσφέρουν παρά πολλά σε αυτόν τον τομέα.
Το βιβλίο γενικότερα, θεωρώ ότι δεν έχει την προβολή που του αξίζει, συνεπώς με όποιο τρόπο πέφτουν φώτα πάνω του, είναι καλό!

Ο συγγραφέας εξελίσσεται γράφοντας ή διαβάζοντας;
Ο συγγραφέας εξελίσσεται ούτως ή άλλως και μόνο που ζει. Κάθε τι που γράφουμε, είναι απόσταγμα της ψυχής μας και αυτή ωριμάζει βιώνοντας εμπειρίες. Γράφουμε, διαβάζουμε, παθαίνουμε, κλαίμε, χαμογελούμε, χάνουμε, κερδίζουμε και γινόμαστε καλύτεροι.

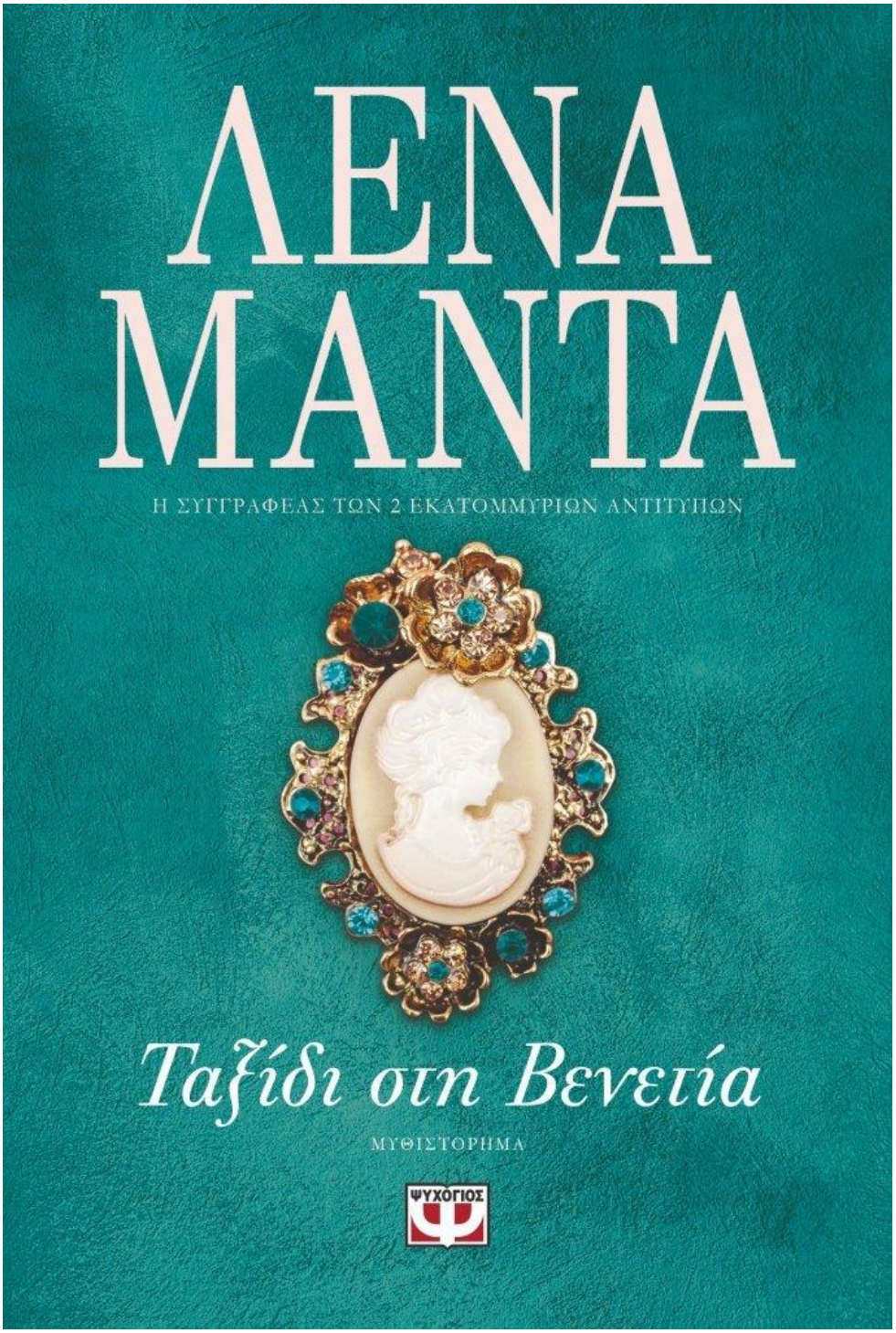

Στο σημερινό γκρίζο, που πυκνώνει γύρω μας και βαραίνει τις ψυχές μας, η ελπίδα για ένα καλύτερο κοντινό μέλλον είναι εφικτή;

Ελπίδα... τι άλλο μένει για να συνεχίζεις, ακόμα κι όταν όλοι οι δρόμοι μοιάζουν κλειστοί; Είναι ότι φωλιάζει μέσα μας και μας δίνει δύναμη. Δεν ξέρω αν το κοντινό μέλλον θα είναι καλύτερο. Είναι, όμως, κι αυτό μια πρόκληση. Η ελπίδα ότι όλοι, ο καθένας κάτι μπορεί να κάνει για να το βελτιώσει.

Τι θεωρείτε πώς είναι το πιο σημαντικό που πρέπει να έχει ένας άνθρωπος για να είναι ευτυχισμένος στη ζωή του σήμερα;
Ένα μόνο και δεν νομίζω ότι θέλει εξήγηση. Υγεία! Και αυτό μπορεί να το καταλάβει οποιοσδήποτε κάποτε χρειάστηκε να παλέψει γι' αυτή.

Πιστεύετε ότι το μεγαλύτερο θόρυβο τον κάνει η σιωπηλή ματιά ενός πονεμένου ανθρώπου ή η κραυγή που βγαίνει από το στόμα του;
Για μένα, η σιωπή κάνει πάντα τον μεγαλύτερο θόρυβο. Τα μάτια λένε πάντα περισσότερα απ' όσα τα λόγια. Ο ανθρώπινος πόνος, όσο πιο δυνατός, τόσο πιο βουβός.

Χρειάζεται περισσότερη δύναμη να συγχωρήσεις ή να ζητήσεις συγχώρεση από κάποιον;
Υπερτιμημένη για μένα η λέξη συγνώμη. Σίγουρα θέλει δύναμη να τη ζητήσεις και μεγαλείο ψυχής για να τη δεχτείς. Το θέμα είναι ότι πάντα και οι δυο αυτές ενέργειες έρχονται αναπόφευκτα μετά από το κακό που έκανες ή σου έκαναν. Και ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω για να κλείσει πληγές ή να στεγνώσει δάκρυα.

Σήμερα, οι άνθρωποι αναζητούν περισσότερες ποσοτικές ή ποιοτικές εμπειρίες στις σχέσεις τους;
Οι σχέσεις θέλουν χώρο και χρόνο για να ανθίσουν. Δεν υπάρχει πλέον αυτή η πολυτέλεια. Έγιναν κι αυτές ένας μικρός καφές, espresso. Μένει μόνο η ποιότητα να σώσει ότι σώζεται.

Τι πονά περισσότερο; Η καρδιά μας ή ο εγωισμός μας;
Η καρδιά όταν πληγώνεται πονάει και αιμορραγεί. Και οι μεγάλοι πόνοι, είπαμε: είναι βουβοί! Ο εγωισμός όταν πληγώνεται ξυπνάει το θηρίο και τότε χτυπάει σκληρά!

Τι έχετε μάθει για εσάς από τα όνειρά σας;
Ότι όταν προδοθούν πονάνε... πολύ!